

Komunitní centrum v Dřevohosticích aneb S čím vám můžeme pomoci?

Na sociální poradenství, aktivní i nemocné seniory či neformální pečovatelské se v mikroregionu Moštěnka orientují hned dvě kamenná komunitní centra. Jedno se nachází v Bochoři, druhé najdete v Dřevohosticích. To druhé je zatím poměrně nové, jak říká v rozhovoru sociální pracovnice Jana Landsmannová, za kterou jsme se do Dřevohostic vypravili.

Jano, kde přesně se teď nacházíme?

Nacházíme se na adrese Náměstí 97, naše dveře najdou zájemci v prvním patře hned vedle vchodu na Stavební úřad městyse Dřevohostice. Máme zde zřízenou kancelář, která je otevřená v pondělí odpoledne a ve čtvrtek během dne. Provoz centra zajišťují s kolegyní Eliškou Frydrychovou.

Proč zde komunitní centrum vzniklo?

Komunitní centrum Dřevohostice vzniklo jako další centrum na území mikroregionu Moštěnka. Důvod byl prostý. Území mikroregionu je rozsáhlé a my jsme chtěli být blíže potřebným lidem.

Můžete být trochu konkrétnější?

Jsme tady, abychom lidem pomohli v sociálně složitě situaci. Např. dojde-li k náhlému zhoršení zdravotního stavu jejich blízkého v seniorském věku, o něhož je třeba se postarat, doporučíme, jak se zorientovat ve všech informacích, které se k nim v této zmatečné době dostávají, a ještě se i často mění. Jsme schopni poradit, jak se orientovat v základních zdravotních a sociálních službách, které jsou k dispozici v našem regionu, jak požádat o příspěvek na péči, na co mají nárok, když jsou v zaměstnaneckém poměru a chtějí pečovat, nebo např. kde obstarat kompenzační pomůcky.

Jak to funguje? Někdo potřebuje pomoci. Zavolá vám, objedná se, přijede... Co následuje?

Zájemce může zavolat, napsat e-mail, přijít osobně – vždy je ale lepší domluvit se na schůzce dopředu, protože se často pohybujeme v terénu, přímo u lidí, kteří nás potřebují. Pomoc můžeme poskytovat jak v centru, tak v domácnosti zájemce, nebo na jiném dohodnutém místě (např. v kavárně v Přerově).

Prakticky poradenství probíhá tak, že osoba sdělí, s čím přichází a v čem by potřebovala pomoci, pracovnice ji vyslechne, poskytne radu, pomůže zorientovat se v problematice, předá kontakt, pomůže s vyplněním tiskopisu apod. Naším cílem je pomáhat klientovi po celou dobu, až do vyřešení problému.

Takže hlavní náplní práce komunitního centra je sociální poradenství?

Kromě poskytování sociálního poradenství se věnujeme i setkávání pečujících osob a pořádání akcí v rámci projektu „My z Moštěnky“, jenž cílí na zralé a aktivní lidi v každém věku, kteří stále touží po duchovním rozvoji a vzdělávání.

V tom výčtu služeb, které poskytujete, mě zaujala skupina neformálně pečujících osob. Pečovat o pečující... jaký to má smysl?

Mně osobně dává velký smysl pečovat o ty, kteří pečují. Ze zkušenosti vím, že jsou to velmi obětaví lidé, kteří se mnohdy celodenně starají o svého blízkého a společnost na ně často zapomíná, protože nejsou vidět.

S čím jim můžete pomoci?

Vyposlechneme si jejich příběhy, můžeme jim nabídnout poradenství, konzultovat s nimi postup při péči, nabízíme pravidelná setkávání pečujících, která probíhají čtvrtletně v obcích Bochoř a Dřevohostice.

Jak taková setkání vypadají?

Setkání trvá zhruba 90 minut a kromě toho, že se účastníci mají možnost na nich na chvíli zastavit a v případě zájmu se s ostatními podělit o svůj příběh, dozívají se zde i nové informace. Zveme si totiž odborníky z oblasti zdravotní, sociální, psychologické.

Jak se vy osobně na takovém setkání cítíte?

Pro mě osobně jsou setkání neformálně pečujících vždy velmi obohacující a těším se na ně. Na setkání chodí cca 10 pečujících, vládne zde příjemná rodinná atmosféra, je tu bezpečný prostor pro sdílení.

S čím naopak pomoci nemůžete?

Bohužel nemáme k dispozici finanční prostředky a pracovníky, kteří by pečující na nějakou dobu v péči zastoupili. Každopádně můžeme pomoci s domluvením sociální služby, která by jim péči ulehčila.

O jaké služby je obvykle největší zájem?

Často se lidé zajímají o informace z pečovatelské, odlehčovací a hospicové služby.

Zmínila jste hospicovou péči. Řekněme to otevřeně: Je ideální, když lidé mohou umírat doma. V podstatě si to každý přeje. Můžete jejich blízkým nebo pečujícím pomoci s tím, aby to zvládli, aby jim to umožnili?

Ano, téměř 100 procent lidí si přeje zemřít doma mezi svými. Pokud se rodina dohodne, že to doma zvládnou, čeká je náročný úkol, na který se nelze dopředu úplně připravit. Nastanou situace, kdy nevíte jak dál, můžou docházet fyzické i psychické síly, ale je to asi to „nej“ co můžete pro svého blízkého udělat. Naštěstí dnes již jsou dostupné terénní služby, které nabízejí doprovázení umírajícího. Jedná se o komplex služeb zdravotních/hospicových, sociálních, psychologických, odborného poradenství. Péči v této situaci nepotřebuje jen umírající, ale také rodina, která se rozhodla mu umožnit být doma.

Kromě poradenství se zaměřujete také na pořádání akcí. Co připravujete?

Letos máme v plánu pořádat setkání pro pečující, pro seniory a všechny, kteří se chtějí aktivně zapojit do života mikroregionu. V květnu bychom chtěli uspořádat Hospicovou konferenci pro laickou veřejnost, na kterou pozveme zajímavé odborníky, kteří by popovídali o tématu umírání, jak umožnit svému blízkému, aby mohl zemřít doma, jak se nebát smrti, co je potřeba zařídit, jak v péči nebýt sám a umět si říct o pomoc apod.

Kde najdou zájemci bližší informace o akcích, které pořádáte?

Informace o plánovaných setkáních jsou k dispozici na webových stránkách (sitpomoci.cz), u pracovníků jednotlivých obcí, kteří by měli informaci zveřejnit. Na zvacím plakátku je vždy uveřejněn kontakt, stačí zavolat. A v případě, že se pečující rozhodne přijít spontánně a bez předchozí domluvy, je rovněž srdečně zván.

Děkuji za rozhovor!

Marie Šuláková (autorka je PR manažerka)

Kontakt pro bližší informace: Mgr. Jana Landsmannová, 730 590 004, kancelar@mostenka.cz